N°. 2721 — 1856.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG 11 APRIL.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 10 April.

De verwaandheid van het kabinet van Turijn gaat ver. Sinds 1848 — wij zouden eigenlijk nog hooger moeten opklimmen — schijnt men te Turijn het hoofd verloren te hebben. Men heeft het zich daar in de hersenen geplant — van daar komt het welligt dat men er voortdurend aan hersenontsteking lijdt, — dat Piëmont zich moet uitbreiden naar, en meester worden van Milaan, Rome, Napels, met één woord van gansch Italië, onder het bestuur van 't huis van Savoye, dat niets meer italiaansch is dan de oostenrijksche dynastie der Habsburgers, en minder dan het korsikaansch geslacht der Bonaparten. Dat is voor de Piëmonteezen, die thans het roer van Staat te Turijn hebben bemagtigd, een *idée fixe* geworden. En in afwachting, dat zij bezit nemen van Italië, spreken en handelen zij, alsof hunne aanspraken op Italië een onbetwistbaar deel uitmaakten van het europeesch internationaal Staten-regt. Zij gedragen zich jegens den Keizer van Oostenrijk, den Paus, en den Koning van Napels ten naastenbij gelijk de Sultan jegens de Hospodars van Moldavië en Wallachije. Te Turijn zetelt de souvereiniteit van Italië; te Milaan daarentegen, en te Rome en te Napels ontmoet men slechts een drietal Souvereinen, waaraan men eene zekere feitelijke onafhankelijkheid vergunt, maar die vroeg of laat moeten plaats maken voor de nationale eenheid van Italië, als alle Staten van Italië ten gunste der mannen van Turijn zullen worden zaamgesmolten. Daarop rekent men; dat is het doel van al het streven. Daartoe gebruikt men de revolutie, en als middel tot de revolutie, het parlementair gouvernement.

Het schijnt intusschen dat de zaken langs de middelen, waarover het parlementair gouvernement in Piëmont beschikt, wat al te traag gaan. Om er wat meerder gang in te brengen, heeft men goedgevonden om de diplomatie in den arm te nemen. Zeer natuurlijk. Als Engeland en Frankrijk zich laten vinden, om Piëmont een handje te helpen in het revolutionnair werk, dat het ondernomen heeft, dan zal binnen korten tijd gansch Italië in rep en roer zijn. Het hoogmoedige: *Italia fara da se*, dat met zulk eene hooge borst in 1848 werd uitgeroepen, is voor goed achter de bank geworpen. Thans legt men een demoedig getuigschrift van onvermogen aan den dag, en men vraagt eene aalmoes aan Engeland en Frankrijk om de italiaansche revolutie, te begunstigen in 't voordeel van mijnheer de Cavour, die er geen acht op weet te geven dat zij, gelijk in 1848, niet voor het parlementair koningschap, maar voor de anarchie van Mazzini is. Men moest te Turijn niet vergeten, dat Karel Albert, toen hij te Milaan was, en de stad tegen de Oostenrijkers welligt nog kon verdedigen, met moeite ontsnapt is aan de woede van 't revolutionnair milaneesch gepeupel, dat even weinig van de Piëmonteezen als van de Oostenrijkers bediend beliefde. Die les schijnt verloren gegaan te zijn. En zoo ziet men de ambitieuse Turijner staatsliên, in de hoop, dat eene volgende revolutie voor Piëmont beter zal slagen, met alle kracht de revolutie inroepen.

Met het oog daarop is, blijkens al de organen, die het kabinet van Turijn begunstigen, door den heer de Cavour bij de konferentiën van Parijs eene memorie ingediend over den toestand van Italië en ten gunste der middelen, die men nuttig acht om de Piëmonteezen over Italië den baas te doen spelen.

De *Times*, een warme vriend van de eischen der turijnsche diplomatie, heeft van den inhoud dier memorie een kort maar beteekenend verslag gegeven. Wij staan voor de echtheid van 't geen de *Times* mededeelt niet in; maar te ontkennen valt het niet, dat de piëmonteesche staatsliên dwaas en vermetel genoeg zijn, om wenschen te uiten als die de *Times* aangeeft. Ziehier enkele daarvan:

In de Kerkelijke Staten, politieke scheiding van de geestelijke en tijdelijke magt; dat is, zoo veel als de abdikatie van den Paus als Souvereine Vorst.

In Napels, tusschenkomst der mogendheden tot invoering van een parlementair gouvernement, dat het volk niet begeert en in het napolitaansche, en in Sicilië slechts aanleiding zal geven tot de vestiging der Engelschen op het vruchtbaar en rijke eiland.

Liberale instellingen in oostenrijksch Italië.

Verwijdering van alle vreemde troepen.

En, om aan dat alles de kroon op te zetten, erkenning van de nationale eenheid van Italië. Een beginsel. dat, als overal in de Staten van Italië een parlementair gouvernement zal zijn ingevoerd, al die Staten in revolutie zal brengen, gelijk in 1848, in schijn om die eenheid te bevorderen, maar met der daad, om al de zelfstandige republieken van voorheen in 't leven te roepen.

Dit plan, dat onder alle opzigten eene dwaasheid is voor het hof van Turijn, 'twelk, zoo het programma werd uitgewerkt, er door ten gronde zou gaan, is daarentegen bij uitnemendheid voordeelig voor de Engelschen, maar ook voor hen-alleen. Het zou den toestand van 1848 terug roepen, toen lord Palmerston overal zijne agenten had, om ten behoeve van Engeland gansch Europa te teisteren.

Ons komt het onmogelijk voor, dat zulk een programma bij de overige groote mogendheden ingang kan vinden.

De Dietsche Warande.

(*Slot.*)

Geen wonder alzoo, dat de *Warande* in de schatting bij den vreemde eene hooge plaats heeft ingenomen. Alle belgische, vele duitsche, fransche en engelsche tijdschriften hebben haar met groote ingenomenheid toegejuicht en bespreken ze met lof. Plaatsgebrek verhindert ons citaten te leveren van geschriften uit den vreemde, waarin aan de *Warande* en aan haar bestuurder de warmste hulde wordt gebragt. Ons betoog is te uitvoerig geworden. Gaarne zouden wij anders door aanhalingen uit duitsche, fransche en engelsche auteurs aantoonen, welke hooge waarde aan de *Warande* en aan den arbeid harer bestuurders wordt toegekend. Daarin stemmen overeen alle ons bekende organen, onaangezien de kerkelijke rigting, die zij zijn toegedaan.

Zou ten onzent alleen daarop een uitzondering gemaakt, en te dien aanzien het woord bewaarheid worden, dat geen profeet in zijn land gezien is? Men zou het afleiden uit den toestand, waarin de *Warande* verkeert.

En toch meenen wij reden te hebben om zulks te moeten betwijfelen. De behoefte aan een tijdschrift als de *Warande* is erkend door de ruime deelname, die haar bij haar verschijnen te beurt viel. Die gunstige ontvangst geeft tevens bewijs, dat én bestuurder én mede-arbeiders hoog, dat is naar verdiensten geschat worden.

Heeft dan welligt de geleverde arbeid mishaagd? Over 't algemeen genomen heeft hij zeer voldaan. Men zou ook onbillijk zijn, als men niet was ingenomen geweest met de talrijke hoogst belangrijke, groote en kleine stukken, naar ieders smaak, in groote verscheidenheid, over allerlei vragen betrekkelijk de christelijke kunst geleverd.

Edoch, bij de veelvuldige allezins gegronde aanspraken, die de *Warande* heeft op de goedkeuring harer lezers, behoudt toch ook de kritiek haar regt. Deze nu is voornamelijk op twee punten gevallen. Het eerste betreft hetgeen de *Warande* leverde en afkeuring vond; het tweede ziet op 'tgeen zij niet gaf en verwacht werd.

Afkeuring vonden vrij algemeen en zeer geprononceerd, de opmerkingen gemaakt op hetgeen hier en daar in 't land met betrekking tot kerken-bouw en kerk-bekleeding is ondernomen. Niet dat men der *Warande* het regt betwistte, om waar een misstap werd gedaan, den beteren weg aan te wijzen. Maar enkele malen gaven korrespondenten onnaauwkeurige berigten, en werd alzoo met afkeuring genoemd, wat zulks niet verdiende. Somtijds, als de bedenkingen grond hadden, achtte men den toon, waarop zij vermeld werden, al te scherp, al te bitter, al te minachtend, men zeide haast onbarmhartig. En met der daad, dat scheen hij meermalen, met ter zijde stelling van alle bedenkingen, die den misslag, althans voor de aanbesteders, dikwerf verschoonbaar, en niet zelden onvermijdelijk hadden doen zijn. Daarbij kwam dat die teregtwijzigingen, meesttijds, zonder en tegen dat de *Warande* het wilde, neerkwamen op en onaangename gevolgen moesten hebben voor hen, die er geen schuld aan hadden. De eischen der kunst toch, en bepaaldelijk der christelijke kunst, zijn onder ons niet of niet genoegzaam bekend, vooral niet bij diegenen, die met de waarlijk niet begeerlijke taak belast zijn, om kerken te bouwen, en ze te voorzien van geraden. Er is niemand, die het regt heeft hun daarvan een verwijt te maken, omdat zij niet in de gelegenheid zijn geweest daarmede in kennis te komen. Velen hunner zelfs hadden zich voorbedachtelijk aan de *Warande* toevertrouwd, in de verwachting van dáárin te vinden eene aanvulling van 'tgene zij, met betrekking tot de wetenschap der kunst, niet bij magte waren geweest elders op te doen. Zij gevoelden zich in zooverre teleurgesteld, dat hun de *Warande* wel de bronnen aanwees, waar die wetenschap kon worden aangeleerd, maar niet zelve het brood brak, waarmede zij zich tot hunner kunstontwikkeling begeerden te voeden. En dat is het tweede punt der kritiek, die tegen de *Warande* gemaakt is.

Intusschen, wat deze grief betreft, zoo de *Warande* haar al niet heeft voorgekomen, het was toch haar plan, gelijk het in haar weg ligt, om gaandeweg de beginselen en de regelen der kunst — ofschoon welligt niet in den streng didaktischen vorm, die wat droog zou zijn geweest, — zooveel noodig en nuttig bloot te leggen en te ontwikkelen. Reeds had zij hier en daar, hoewel meest in 't voorbijgaande, daaromtrent behartigingswaardige wenken gegeven. — Wie zich de geestige en tevens leerrijke beoordeeling der jongste amsterdamsche tentoonstelling van Pauwel Forestier herinnert, zal ons dat toestemmen. — Overigens liggen er reeds tal van wenken dienaangaande in den eersten jaargang verspreid, die waarschijnlijk daarom minder zijn opgemerkt, omdat zij verspreid zijn. Intusschen, als de *Warande* levenskracht erlangen mogt, zou er zekerlijk niets van al datgene uitblijven, wat strekken kan om de wetenschap der christelijke kunst onder hare lezers uit te breiden. Dat toch is haar eenig doel; het doel tevens van den bestuurder en zijne mede-arbeiders.

En daarom juist zou 't ons leed doen, als de *Warande* mogt vallen, want daarmeê zou misschien voor geruimen tijd, een zeer achtingswaardig en invloedhebbend deel onzer bevolking buiten de gelegenheid zijn gesteld om aan de zucht, die bij haar ontstaan is om het schoone te bevorderen in een christelijken zin, bepaaldelijk ten opzigte der Eccleslologie, gevolg te geven — 't geen jammer zou zijn. Is er veel kennis noodig, om 't schoone voort te brengen; minder, veel minder wordt er vereischt om zich te waarborgen, dat men zich geen wanstaltigheden zal laten opdringen door artisten, die de kunst onteeren en hun fabrikaat duur laten betalen. 't Schoone is zelden duurder dan het leelijke. En menig kerkgebouw, en menig beeld, en menige schilderij, die misstaan, zouden niet zelden voor gelijken prijs door betere kunnen zijn vervangen geworden, als men met eenige weinige kennis voorzien de gelegenheid had gehad om zijn smaak te oefenen en voor het schoone te vormen.

Die gelegenheid biedt de *Warande* aan. Zal men haar verwerpen om eenige scherpe beoordeelingen, eenige misvattingen, die der pen ontvielen, zonder dat het hart er deel aan had, en niet ligtelijk zullen terug komen?

Dat kunnen wij niet gelooven. Er zijn er te velen, welke de ijver voor Gods huis verteert, die, gedreven door een opregt christelijken zin, al hun tijd, moeite en zorgen hun leven lang besteden, om den Heer eene woning te bereiden, die Hem waardig is, dan dat zij geene liefde zouden gevoelen voor de kunst, zonder welke tijd, moeite en zorgen grootendeels verloren gaan, zonder welke het onmogelijk is het huis van God zóó in te rigten, dat én bouw én bekleeding beantwoorden aan hunne verhevene bestemming.

Wij mogen derhalve vertrouwen, dat zij-allen, die door zulk een christelijken geest worden aangevuurd, het hunne zullen willen bijbrengen tot instandhouding van een tijdschrift, dat voor den bloei der christelijke kunst zoo veel goeds belooft, en niet slechts in onze schatting, maar in die van vele waardige en eerbiedwaardige mannen, in zekeren zin, eene behoefte is.

Wat ons betreft, zoo wij iets mogten hebben toegebragt tot de vestiging van de *Warande*, wij zouden meenen daarmeê te hebben voorbereid een vernieuwd leven onder ons van datgene, wat den roem onzer

christelijke voorouders nog heden uitmaakt. Te regt wijzen wij met fierheid op het christelijk voorgeslacht, dat in zijne grootsche kerkgebouwen, in dezer bekleeding, in de geraden van de godsdienst, in de lofzangen, in één woord in alle vakken der christelijke kunst zulke bewonderingswaardig schoone monumenten van zijn geloof, maar tevens ook van zijne hooge geestbeschaving en kunstontwikkeling heeft nagelaten. Maar middelerwijl wij daarop, en te regt, roem dragen, moeten wij bedenken, dat ook door ons moet worden betracht, wat wij zoo hoogelijk prijzen in die ons zijn voor gegaan. Trachten wij hen na te volgen, en om daartoe te komen, beginnen wij met onzen smaak te vormen en de liefde voor het schoone onder ons op te wekken. Leeren wij uit eigen oogen zien, om niet meer gansch afhankelijk te zijn van vele kunstenaars, die den naam van architekt, beeldhouwer, schilder of ornamentmaker dragen, maar dien naam in 't geheel niet waard zijn, of althans niet genoegzaam, om er zich blindelings aan toe te vertrouwen. Daarenboven, de kunstenaars worden wat het publiek, waarvoor zij arbeiden, wil dat zij zijn zullen. Zij worden gevormd in en door den atmosfeer waarin zij leven. In een tijdperk, waarin men, gelijk nog te dikwerf bij ons gebeurt, uit gebrek aan kennis weinig van hen vordert, geven zij, wat zij kunnen, dat is, al wat gebrekkig en niet zelden wat belagchelijk is. Daarentegen waar, door de verspreiding van eenige algemeene beginselen der christelijke kunst de goede smaak voor het christelijk schoone bevorderd is, daar vraagt men veel van een kunstenaar, die er zich met hart en ziel op toelegt om te beantwoorden aan hetgene men van hem eischt. De naijver doet hem dan al hooger opklimmen, terwijl op zijne beurt wederom het publiek zijn kunstzin voelt volmaken door de edeler vlugt der kunstenaren. Zoo werkt de een op den ander terug; maar zoo ook wordt het duidelijk dat knappe christelijke kunstenaars lang kunnen achterblijven, als zij, die gebruik maken van hun arbeid, ze niet door strenge vorderingen noodzaken den goeden weg in te slaan. Maar het is ook daarom juist en daarom alleen, dat wij zoo veel waarde hechten aan de *Warande* en dat wij onze lezers dringend uitnoodigen haar bestaan te verzekeren door het nemen van abonnementen.

Men verzoekt ons voor 't volgende eene plaats, die wij gaarne daarvoor inruimen.

Na het vertrek van Mgr. Samhiri, de Patriarch van Antiochië, uit Amsterdam, is door eenige Katholieken het plan gemaakt om Zijner Gelukzaligheid eene gedachtenis van zijn verblijf onder ons aan te bieden. Eene inschrijving, te dien einde geopend, heeft gestrekt om aan den Hoogwaardigen Patriarch eene bijzonder groote sierlijk bewerkte zilveren schenkkan met blad, ten gebruike voor de pontificale plegtigheden, toe te zenden. Deze is hem ter hand gesteld tijdens zijn verblijf te Brussel, van waar het volgend schrijven aan den geachten bezorger is gerigt:

»*Zeer geliefde Zoon. Zaligheid en apostolischen Zegen!*

»Wij hebben uwe aangename letteren ontvangen met het bankbiljet van f 60, als overschot der inschrijvingen, door onze geliefde zonen in J. C., de Katholieken van Amsterdam, gedaan voor de prachtige gedachtenis, die ons op dit oogenblik geworden. Wij zijn zeer getroffen over dit treffelijk blijk van liefde en gehechtheid der Amsterdammers, wier toegenegenheid voor ons alle beschrijving te boven gaat.

»Ten dank voor dit kostbaar geschenk heffen wij de handen ter nederige bede op tot den God der barmhartigheden, en wij smeeken Hem, door de oneindige verdiensten van onzen Heer J. C., dat hij in '*t boek des levens* zich verwaardige op te schrijven de namen van al de personen, die tot deze gedachtenis hebben bijgedragen. Hij vervulle hen met Genade en Zegeningen in dit leven en schenke hun in het andere leven de onsterfelijke kroon.

»Geliefde, beminde zoon, onze dankbaarheid te betuigen aan alle personen, die ons hunne genegenheid hebben willen toonen met deel te nemen aan deze gedachtenis. Zeg hun, dat wij hen nooit zullen vergeten in onze gebeden en vooral niet in het aanbiddelijk offer der H. Mis,

»Bij het eindigen van deze letteren roepen wij over u, uwe achtbare familie en alle Katholieken van Amsterdam de volheid der genaden en der zegeningen van den Heer af.

»Brussel, 22 Maart 1856.

»✝ IG. ANT. SAMHIRI,
»*Patriarch der Syriërs van Antiochië.*"

De *Nieuwsbode* deelt eene vertaling mede van een artikel van de hand des graven Scherer, opgenomen eerst in den *Univers* en later in *Deutschland*. Na die mededeeling kunnen wij het onzen lezers niet laten ignoreeren. Het in onze kolommen opnemende, haasten wij ons echter de vraag te herhalen, welke de eerste lezing van het artikel ons ontlokte, of graaf Scherer, bij het schrijven ervan, niet meer zijn hart dan den gegeven toestand der dingen geraadpleegd had. Het artikel, niet zonder vijandelijke bedoeling door den *Nieuwsbode* onder de aandacht van zijne lezers gebragt, luidt als volgt:

»Het door zijne degelijke en logische artikelen bekende blad *Deutschland*, heeft reeds herhaaldelijk aangedrongen op de vorming van een Katholiek verbond tusschen Frankrijk en Oostenrijk; de *Univers*, die de belangen der Kerk steeds met warmte verdedigt, heeft zulk een verbond insgelijks herhaalde malen aanbevolen. De Burggraaf de la Tour heeft hierop bijzonder aangedrongen; met kracht en doorzigt heeft hij het nut en de noodzakelijkheid van dit verbond aangetoond. Die stemmen hebben op beide Rhijn-oevers weerklank gevonden; de Katholieke pers der beide landen heeft het denkbeeld dat zij uitdrukten met verrukking begroet en verscheidene der aanzienlijkste leden, zoo van de geestelijkheid als van de staatkundige wereld, hebben er luide hunne goedkeuring aan gehecht.

»Dat Katholiek verbond is dus niet meer een afgezonderd, op zich zelf staand denkbeeld, het heeft het gemoed en het hart van velen ingenomen, en het mag nutteloos noch ontijdig heeten zich er ernstig mede bezig te houden. Werp een blik op den toestand van Frankrijk en Oostenrijk en op de gebeurtenissen die er hebben plaats gegrepen, en gij zult treffende punten van overeenkomst ontwaren. Beide Rijken zijn door den revolutionnairen storm geschokt geworden, beide hebben uit de verbrokene maatschappelijke orde en de bloedige regeringloosheid, de orde en het gezag zien herleven; bij beiden wordt het roer van Staat met kracht en voorzigtigheid bestuurd door twee Keizers, waarvan de een zijne Regering heeft geopend met teruggave aan de Katholieke godsdienst van den tempel, weleer gewijd aan het wijsgeerig ongeloof, terwijl de ander, door een concordaat met den Heiligen Stoel, der Kerk hare regten, hare onafhankelijkheid en hare vrijheid heeft hergeven; in beiden eindelijk, is de meerderheid der bevolking op den terugweg tot een Christelijk en Katholiek tijdperk, welke terugkeer de schoonste verwachtingen voor de toekomst in zich sluit. Zoo wij al deze feiten wel overwegen, voelen wij ons gedrongen om ons zelven af te vragen, of dit verbond, hoewel niet besproken door diplomaten, noch in conferentiën in een protocol opgenomen, of in de openbare archieven neêrgelegd, niet reeds feitelijk tusschen de beide Rijken bestaat, en of een zoodanig verbond, gegrift en bezegeld in de harten van twee Keizers en twee Volken, niet meer afdoende en duurzamer zou zijn, dan elke op perkament geschrevene en van alle mogelijke zegels voorziene overeenkomst?

»Wij zouden geen oogenblik aarzelen om hierop een bevestigend antwoord te geven, zoo er slechts sprake ware van het binnenlandsch beheer der beide Staten. In dit opzigt is het voor de godsdienst-belangen van Frankrijk en Oostenrijk allezins voldoende, dat beide Regeringen, in hare respectieve Staten, de regten der Katholieke Kerk ondersteunen en beschermen en in de wijze waarop zij de godsdienst-zaken besturen, eene gelukkige overeenstemming aan den dag leggen; maar het is geheel iets anders zoo wij de zaken uit een *internationaal* oogpunt beschouwen. Hoewel zij in het binnenlandsch beheer harer eigene Staten eene groote sympathie voor de belangen der Kerk betoonen, hebben beide Regeringen, in de internationale zaken, tot dusverre geene gemeenschappelijke stappen ten gunste der Katholieke Kerk gedaan; er zijn ten minste geene handelingen of feiten van dien aard ter openbare kennis gekomen. Het is waar, dat wij haar in den jongsten tijd met gemeen overleg hebben zien te werk gaan, om Pius IX op den Heiligen Stoel te herstellen, maar het doel dezer gelukkige overeenstemming was slechts één feit, dat de omstandigheden gebiedend eischten. De tusschenkomst der vier Mogendheden in de Kerkelijke Staten blijft niettemin van groot gewigt en een voor immer gedenkwaardig voorbeeld, want regtens en feitelijk heeft zij ons getoond, welke rezultaten eene internationale tusschenkomst van de zijde der Katholieke Staten zou moeten teweeg brengen, niet alleen in een afzonderlijk geval, maar telkens als eene schending der wettige en onvervreemdbare regten der Katholieke Kerk zou moeten worden tegengegaan. Onderstellen wij bij voorbeeld een oogenblik het bestaan van zulk een verbond tusschen den Heiligen Stoel en de beide Katholieke Keizers, een bondgenootschap, waardoor beide groote Mogendheden zich zouden verpligten om den Heiligen Stoel in de uitoefening zijner heilige regten en pligten, niet alleen met betrekking tot de Kerkelijke Staten, maar ook wat betreft de andere landen, te beschermen, een verbond, welks doel zou zijn, de schending der wettige regten van de Kerk tegen te gaan en alle middelen, waarover zij, door het internationaal regt, te beschikken hebben, aan te wenden tot ondersteuning der Kerk tegen alle wederregtelijke onderdrukking. Onderstellen wij dat zulk een verbond bestond, welk eene gelukkige verandering zou dan niet onmiddelijk in Europa's positie plaats vinden? Alleen het bestaan van een zoodanig concordaat zou al die wederregtelijke aanrandingen, welke wij in menigte in eenige kleine Staten waarnemen, beletten; door dit feit zouden vele omwentelingen onmogelijk worden. In plaats van bestendige, door anti-godsdienstigen haat teweeg gebragte beroeringen, zou er vrede heerschen en de maatschappelijke orde op hechte en duurzame wijze gegrondvest en verzekerd zijn.

»Maar zou een zoodanig verbond niet tot verwikkelingen met de *Protestantsche* Regeringen kunnen leiden? Zou het niet tot een *godsdienst-oorlog* kunnen voeren? Ware deze tegenwerping gegrond, dan zou zij gewis van zeer ernstigen aard zijn. Zij verdient bijgevolg al onze aandacht, want men zou zich wel moeten wachten, de rampen die Europa reeds teisteren, met een godsdienstkrijg te vermeerderen. Een naauwkeurig onderzoek zal ons aantoonen, dat die tegenwerping ten eenemale ongegrond is. Zoo wij den oorsprong nagaan van alle onregtvaardigheden, die in onzen tijd in onderscheidene landen tegen de Kerk begaan worden, zal men zien, dat die niet zoozeer aan de Protestanten als wel aan de valsche Katholieken zijn toe te schrijven. Het zijn vooral de verdoolde en goddelooze kinderen der Kerk, die hunne eigene moeder in het aangezigt slaan en de brandstichtende toorts in het heiligdom slingeren. Men onderzoeke wie aan het hoofd stond der jongste bewegingen tegen de Kerk in *Z*witserland, Sardinië, de Rhijn-provinciën, Spanje, enz. en men zal zien dat deze waarheid maar al te zeer bevestigd wordt. Hieruit volgt dus noodwendig, dat in de eerste plaats eene beschermende tusschenkomst van twee groote Katholieke Mogendheden zich niet zou uitstrekkken tot Protestanten, maar tot trouwelooze Katholieken, wier fnuiking een eerlijk Protestant, die de wetten eerbiedigt, niet den minsten aanstoot zou kunnen geven.

»Is het daarenboven niet een welbekend feit, dat Protestantsche Vorsten verscheidene malen op officieuse, ja zelfs officieele wijze tot bescherming der regten en belangen der Protestanten tusschen beiden zijn gekomen, zonder dat dergelijke stappen aan de Katholieke regeringen den minsten aanstoot hebben gegeven? Zouden de Protestantsche regeringen minder billijk zijn ten opzigte eener door Katholieke Vorsten aan de Katholieke Kerk verleende bescherming? Zouden zij zelven eene dergelijke veronderstelling niet als eene beleediging aanmerken? Heeft de jongste tijd niet het meest doorslaand en ontwijfelbaar bewijs opgeleverd, dat de Protestantsche regeringen de tusschenkomst der Katholieke Mogendheden weten te eerbiedigen, als zij op gegronde redenen berust? Welke Protestantsche Mogendheid heeft zich tegen de tusschenkomst van Frankrijk, Oostenrijk, Spanje en de Beide Siciliën verzet, toen deze ten doel had Pius IX op den Pausselijken Troon te herstellen?

»Is Engeland, Pruissen of Rusland hiertegen opgekomen? In geenen deele, en dit bewijst ons, dat een internationaal Katholiek verbond dat, uit zijn aard, steeds en in alle omstandigheden een zuiver defensief karakter zou hebben, nooit een godsdienst-krijg na zich zou kunnen slepen; dat een zoodanig verbond integendeel het sterkst palladium van den europeeschen vrede zou zijn,

»Stellen wij ten slotte de vraag: hoe zou het internationaal Katholiek verbond tot stand kunnen komen? Wij mogen in dit opzigt niets verwachten van een congres van diplomaten, wijl die congressen, uit hun aard, weinig geschikt zijn tot het tot stand brengen van nieuwe organisatiën; hun gebied bepaalt zich tot de feiten en oogenblikkelijke ongelegenheden van den dag; wij zoeken dus het initiatief tot een dergelijk verbond niet in de salons der diplomatie; wij rigten ons tot het *hart* en het *geweten der twee groote Monarchen*, die de goddelijke Voorzienigheid aan het hoofd van 60 millioen Katholieken gesteld heeft. Misschien zal het initiatief eene andere bron hebben. Door eene plotselijke ingeving bezield, plaatste Leo III eertijds in den tempel van St. Petrus de Kroon van het Roomsche Keizerrijk op het hoofd van Karel den Groote. Zou er tegenwoordig, zonder aan eenig verkregen regt te kort te doen, geene ruimte zijn voor twee waarlijk Katholieke Keizerrijken?

»Laat ons echter, zonder de raadselen der toekomst vooruit te willen loopen, van het tegenwoordige spreken. Voor het oogenblik bestaat de hoofdtaak daarin, dat men de openbare meening hoe langer hoe meer gemeenzaam make met het denkbeeld van het internationaal Katholiek verbond. Zoo alle goede bladen, alle openbare organen, verdedigers der maatschappelijke orde en van de onverjaabare regten der Kerk, zich de voortsplanting van dit denkbeeld ten taak stelden; zoo zich in Frankrijk en in Oostenrijk, naast al de edele genootschappen, die zoo sterk tot het welzijn der menschheid bijdragen, een internationaal genootschap vormde van edele mannen, wier doel zou zijn al hunne krachten te vereenigen, om dit denkbeeld, *viribus unitis*, tot het heerschend idée onzer eeuw te verheffen, zouden wij weldra mogen hopen het verwezenlijkt te zien, want zoo het waar is, dat de gebeurtenissen de openbare meening vormen, is het niet minder waar, dat de openbare meening de gebeurtenissen doet ontstaan."

H. M. de Koningin bezocht Dingsdag ook nog het kabinet schilderijen van den heer Ananias Willink.

Bij HD. tweede bezoek in *Natura Artis magistra*, heeft H. M. de tuinen doorgewandeld en met bijzondere belangstelling al het merkwaardige aldaar bezigtigd.

Het diner ten hove, in de Mozes-zaal aangerigt, bestond uit 32 couverts Daartoe waren genoodigd de hh. kommissaris des Konings in deze provincie, burgemeester en wethouders dezer stad en eenige andere ingezetenen.

Ten 9 ure was er weder *cercle* bij H. M. de Koningin in een der kleine zalen. Tegenwoordig waren o. a. de

kommissaris des Konings en de burgemeester met hunne echtgenooten, benevens verscheidene aanzienlijke heeren en dames uit onze stad. H. M. maakte hare gewone whistpartij en was gekleed in witte zijde afgezet met geel, en versierd met paarlen collier en hoofdsieraad. Ten 11 ure verwijderde zich HD., na van al de aanwezigen op de hartelijkste wijze te hebben afscheid genomen.

H. M. de Koningin bragt gisteren morgen, alvorens te vertrekken, een bezoek aan mevrouw Munter van Sleeburg.

Z. M. de Koning heeft, bij HD. vertrek uit Amsterdam, aan den heer Burgemeester doen ter hand stellen eene som van *f* 2000, ten behoeve van de algemeene armen dezer stad.

Voorts verneemt men, dat aan het bestuur der *Koninkl. Nederl. zeil- en roei-vereeniging* door Z. M. eene som van *f* 600 geschonken is, tot uitloving van den eersten prijs bij den wedstrijd, die in de maand Augustus weder zal gehouden worden.

Ook ten behoeve der school voor havelooze kinderen, welke inrigting gisteren met een bezoek van Z. M. werd vereerd, en aan den direkteur van den nationalen schouwburg alhier, zijn aanzienlijke giften van den Koning, door tusschenkomst van den heer burgemeester ter hand gesteld.

Het heeft H. M. de Koningin behaagd, aan het *Diamantwerkers-weduwenfonds*, waarvan HD. beschermvrouw is, een geschenk van honderd gulden te doen toekomen.

De traanvisschen, op het strand te Goeree verebt, zijn gisteren publiek verkocht voor cirka 3200 gulden, welke gelden, naar men verneemt, ten voordeele zullen komen van de gemeente Ouddorp, op wier grond die beesten zijn gevangen.

Van de heeren O. J. Truter c. s., benoemd tot een komité van weldadigheid te Kaapstad, met het doel om bijdragen te verzamelen ter leniging van de rampen door den jongsten watersnood in Nederland veroorzaakt, zijn bij het departement van Binnenlandsche Zaken aanvankelijk ontvangen drie wissels, te zamen groot 1200 £.

Den 5e April jl. zijn op de heeren W. de Bruijn, C. J. Wilton van Reede en M. D. Meijer, wonende respektivelijk te Dordrecht en Rotterdam, overgeschreven de koncessiën, in der tijd verleend aan A. Brons, W. de Bruijn, A. van Reede en W. Heijnsbergen, voor eene stoombootdienst tusschen Rotterdam, Dordrecht en den Moerdijk en omgekeerd.

Z. M. heeft bekrachtigd de benoeming van W. G. Riekels, burgm. van B-flo, tot sekret. dier gemeente. — Aan Mr. F. B. Fock, op zijn verzoek, verleend eervol ontslag als lid der kommissie van administratie over het burgelijk en militair huis van verzekering te Middelburg. — Benoemd tot eersten komm. van policie te Arnhem, Mr. W. C. Scheidius, adv. aldaar.

's GRAVENHAGE, 9 April. HH. MM. de Koning en de Koningin zijn heden middag ten 1¾ ure met den gewonen spoortrein van Amsterdam in de rezidentie teruggekeerd.

ROTTERDAM, 9 April. Heden namiddag, bij aankomst der stoomboot van den Moerdijk, waren in de Maas voor deze stad twee mannen in een bootje en konden die stoomboot niet ontwijken. Beiden sprongen in het water, een greep zich daarna aan het rad en werd gered, daar de stoomboot terstond stopte; de andere is er bij omgekomen; zelfs het lijk is nog niet terug gevonden.

ARNHEM, 8 April. Volgens een alhier ontvangen telegrafisch berigt, is de koffer van Hare Majesteit de Koningin-moeder, op de reize naar St. Petersburg vermist, aldaar aan het adres bezorgd, in gaven en ongeschonden toestand. In hoeverre het onderzoek van de heeren van Gend en Loos, tot het terugbrengen van dien koffer heeft medegewerkt, wordt daarbij niet opgegeven.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad:*
KOPENHAGEN, 10 April. De britsche gezant heeft officieel aan de deensche Regering kennis gegeven van zijne weigering, om de kapitalisatie van den Sondtol aan te nemen; hij wacht andere meer aannemelijke voorstellen af.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 April. De Keizer heeft eene wapenschouwing gehouden over de tweede divizie van het oosterleger, door generaal Forey aangevoerd, welke is zamengesteld uit het 3e bataillon der jagers te voet en het 20e, 39e, 50e en 97e infanterie-regiment. Niettegenstaande den regen, die bij stroomen nederviel, bewonderde men de krijgshaftige houding dezer heldenmoedige regimenten, die aan de bloedigste gevechten onder de muren van Sebastopol hebben deel genomen.

— Men hoort weinig van de konferentie, die heden weder vergaderde. De eerste gevolmagtigden maken zich gereed, weldra deze stad te verlaten, aan de tweede gevolmagtigden de taak overlatende om alles te regelen, wat tot de uitvoering van het traktaat behoort. Graaf Orloff weigert alle diskussiën over onderwerpen, die vreemd aan het traktaat zijn.

Lord Clarendon verlaat Parijs, alles behalve voldaan over graaf Walewski. De engelsche gevolmagtigde laat zich evenwel over de andere officieële personen evenmin gunstig uit. Alleen de Keizer wordt door hem geprezen en bewonderd.

Ook de poolsche uitgewekenen zijn zeer tegen den graaf ingenomen. Zij beschuldigen hem, dat hij in de konferentie niets voor de zaak van Polen gedaan heeft. Men vergeet evenwel daarbij, dat de graaf Walewski instruktien had, welke hij niet mogt te buiten gaan.

— Bij het ministerie van Marine wordt verzekerd, dat er geen sprake is van zekere expeditie naar Madagascar, waarvan de *Indépendance belge* zoo vele bijzonderheden heeft medegedeeld.

— Door de lyonsche dagbladen wordt het gerucht tegengesproken, dat de Keizer in die stad verwacht wordt, en dat er in het kamp van Sartory maatregelen genomen worden, om hem daar te ontvangen. Personen, die den Keizer dagelijks spreken, zeggen eenparig, dat hij voornemens is dit jaar een geruimen tijd te Biaritz door te brengen, het begunstigde verblijf van de Keizerin. Het kasteel van Biaritz, dat eene alleraangenaamste ligging heeft, beheerscht de Golf van Gascogne.

— De stad Parijs zal aan de gevolmagtigden bij de konferentie, tot afscheid een schitterend diner geven, gevolgd door de opvoering van eene opéra comique, in de Galerie des Fêtes van het stadhuis.

— De Keizerin, hoewel hersteld, heeft nog geen wandeling in de open lucht gedaan.

— Sedert eenige dagen is in sommige kringen sprake van het voornemen des Pausen, om tegen 1857 een groot Jubilé af te kondigen. Men herinnert bij deze gelegenheid dat Paus Bonifacius VIII elke 100 jaren een Jubilé heeft verordend, een van zijne opvolgers elke 50 en een derde elke 20 jaren. Het is gewoonlijk op Hemelvaartsdag, dat het Jubilé wordt afgekondigd na de Benedictie Urbi et Orbi. Zoo deden ten minste alle Pausen na Bonifacius VIII in 1294.

ENGELAND.

LONDEN, 8 April. De laatste tijdingen van de Sandwich eilanden loopen tot 1 Februarij. In den afgeloopen herfst waren 46 walvischvaarders in de haven van Honalyden binnengekomen, ieder gemiddeld met 1000 vaten traan beladen. Men berekent dat de walvischvaarders jaarlijks 3,000,000 dollars in de Sandwich eilanden verteren.

De Koning ging voort, zich niet met de staatkunde in te laten; hij verdeelt zijn tijd tusschen de jagt, de visscherij en bokspartijen.

De heer Landais, vice-konsul van Frankrijk, is, na eenigen tijd in de gevangenis te hebben doorgebragt, naar zijn vaderland terug gezonden, omdat hij den konsul op straat aangevallen had.

— Het schip *John Rutledge*, van Liverpool naar New York, is op een ijsberg gestooten en vergaan. De passagiers, ten getale van 119, hebben zich grootendeels in 5 booten gered. De laatste boot had, toen ze van het schip sloeg, slechts 13 personen in, die allen door honger en koude omkwamen, behalve de heer Nye, die door de *Germania*, van Hâvre naar New-York, met vier lijken die in de boot waren opgenomen werd.

— De schepen, die uitgezonden waren om de *Pacific* op te sporen, zijn teruggekeerd zonder iets van die stoomboot te kunnen mededeelen.

— In antwoord op een interpellatie in het lagerhuis van de zijde der regering medegedeeld dat het buitenlandsche krijgsvolk, hetwelk voor de engelsche krijgsdienst in Duitschland, Italie en Zwitserland aangeworven is, zoo spoedig mogelijk zal afgedankt worden, en dat in britsche soldij staande afdeeling Turksche troepen weder in de dienst en soldij der Porte zal overgaan.

De monstering, die door Koningin Victoria over de Spithead vereenigde vloot zal gehouden worden, is eenige dagen uitgesteld en zal waarschijnlijk op den 23 of 24sten dezer maand plaats hebben. [illegible] de *Globe*, zal voor alle natiën der aarde tot eene wapenschouwing strekken; zij zal aan de wereld verkondigen dat het onze wil is den vrede niet te storen noch door anderen te laten storen, dat de oorlog onze strijdmiddelen niet uitgeput maar ontwikkeld heeft, en dat wij bij het herstel des vredes beter voor alle gebeurlijkheden bereid zijn, dan wij bij het begin van den oorlog waren."

— De *Morning Post* zegt, dat lord Clarendon over een tiental dagen te Londen terug verwacht wordt, en dat al de ministers van de onderhandelende mogendheden, welke zich thans nog te Parijs bevinden, omstreeks dien tijd de terugreis aannemen en de afdoening der bij het Kongres aanhangige zaken aan de gewone vertegenwoordigers hunner gouvernementen overlaten zullen.

Hetzelfde blad bevestigt het berigt, dat het aantal gewapende vaartuigen, die in de Zwarte Zee door ieder van de oeverstaten ter beveiliging des handels zullen mogen gehouden worden, door het Kongres op tien bepaald is, en dat op de naleving dezer verdragsbepaling door konsuls van de westersche mogendheden in alle russische havens toezigt zal worden gehouden. Het ministerieël blad voegt daarbij de opmerking dat het aan Turkije zal vrijstaan, niet alleen in de Middelandsche Zee maar ook aan den ingang der Zee, in de wateren van Konstantinopel en de Zee van Marmora, zoo veel oorlogschepen te houden als het zal goedvinden.

— Er is sprake om Birkenhead met Liverpool te verbinden door middel van een tunnel onder de Mersey, op nagenoeg gelijke wijze als men het plan heeft geopperd om eene onderzeesche gemeenschap tusschen Engeland en Frankrijk daar te stellen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 6 April. De bisschoppelijke konferentien zullen den 7den April in het aartsbisschoppelijk paleis beginnen en dagelijks zullen zittingen gehouden worden. Heden zal een hoogmis gecelebreerd worden, waarheen zich al de aartsbisschoppen en bisschoppen in optogt zullen begeven. Onder de aangekomenen bevindt zich ook de pruissische bisschop van Breslau, wegens het oostenrijksch deel van zijn bisdom.

— De uitzigten op eene spoedige hervatting der diplomatische betrekkingen tusschen Oostenrijk en Sardinie, zijn weder zeer gering, daar men het niet over de voorwaarden daarvan een is kunnen worden. Voor eenige dagen is uit Parijs het officieël berigt ontvangen, dat de onderhandelingen tusschen de graven v. Buol en de Cavour, geen bevredigend rezultaat hebben opgeleverd.

— De beruchte palimpsecs fabrikant Simonides is alhier aangekomen en moet over eenige dagen naar zijn vaderland vertrekken, daar de policie wegens zijne talrijke in Duitschland ontvangene dwang-*visa* hem ook hier niet kan laten blijven.

BERLIJN, 8 April. Een brief uit Petersburg meldt, dat op dit oogenblik aldaar eene flotille in gereedheid wordt gebragt, welke bestemd is om de Keizerin-weduwe Alexandra Feodorowna naar Stettin over te brengen, van waar zij zich naar het Wildbad zal begeven. De Keizerin-weduwe zal vermoedelijk de plegtige krooning des Keizers te Moskau bijwonen. Na het afloopen dezer feesten zal H. M. zich, naar men verzekert, naar Palermo begeven ten einde door het zachte klimaat van Sicilie, hare geschokte gezondheid te herstellen.

— De aanstaande verbinding met Holland door middel van den Rijnspoorweg is een zeer verblijdend verschijnsel. De belangen van Holland vereenigen zich met die van den Nederrijn, en Antwerpen zal spoedig het verlies van zijne bedrijvigheid betreuren. In de laatste tijden heeft de *Dusseldorfer Zeitung* zich bij uitstek de handelsbelangen der Nederlanden aangetrokken, hetgeen haar de bijzondere aandacht van het groote nijverheidsdistrikt; de onlangs begonnen opsporing van steenkool en ijzerlagen maken Dusseldorf tot een hoogst belangwekkend punt. Weldra zal ook het Nederrijnsche muziekfeest te Dusseldorf worden gevierd en tegen Pinkster verwacht men daar ook den Koning der Nederlanden, die het onlangs hem geschonken huzaren-regement nog niet in oogenschouw heeft genomen. De belangrijke permanente tentoonstelling van kunstvoorbrengselen, welke door den kunsthandelaar Schulte wordt gereed gemaakt, zal tegen dien tijd ruim voorzien zijn van de eerste voortbrengselen van Dusseldorfs kunstenaars.

ITALIE.

ROME, 5 April. Het Roomsche Hof heeft het herstel des vredes met eene hoogplegtige goddienstoefening gevierd. "Naauwelijks (zegt het officieële dagblad van Rome) was de heugelijke tijding van de onderteekening van het vredesverdrag uit Parijs aan den Heiligen Vader toegekomen, of hij verordende eene dankzegging daarvoor in de buitengewone pauselijke kapel, op het Vatikaan te houden. Dit is den 3den dezer geschied; de Heilige Vader was daarbij tegenwoordig met het kardinaals-kollegie, de aartsbisschoppen, de prelaten en een zeer groot aantal personen van aanzien. Na de mis is het *Te Deum* door den Heiligen Vader aangeheven en met twee koren gezongen."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 10 April.

BEVALLEN (7 April): J. J. Daniëls, geb. Schouten, D. — M. Gruyter, geb. van de Grampel, Z.

OVERLEDEN (4 April): H. Pas, 33 j. — S. W. Chappuis, geb. Gilkens, 47 j. — (5 April): S. Brouwer, wed J. J. Stelwagen, 77 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 9 April. Belg. leen. 2½ pc. 55, Obligatien 3 pc. 75; id. 4½ pc. 96¾, Spanje 1—3 pc. 24$\frac{1}{16}$; Binnenl. 3 pc. 40⅝; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metall. 5 pc. 85¾; id. Nat. 5 pc. —.

PARIJS, 9 April. Fransche 4½ pc. 93.—; 3 pc. 73.95, 3 pc. Spanje —; id. 1¼ pc. 25; 5 pc. Mét. 90; Rom. Leen. 91.

LONDEN, 9 April. Cons. 93⅛; Spanje buit. 3 pc. 45½; id. 1¼ pc. 24⅞; Comité-Bew. 5⅜; Pass. 7¼; Rusl 5 pc. 105; id. 4½ pc. 94½; Holl. 4 pc. 94; id. 2½ pc. 64; Sard. 5 pc. 95; Braz. 99½; Peru 4½ pc. 78; Gren. uitg. 7¾; id. werk. 22⅞; Mexiko 3 pc. 22¼; Portugal 4 pc. 45½; Ecuador 6; Grieken (blaauwe) 6¾; Turkije —; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 9 April. Met. 5 pc. 86½; id. 4½ pc. 77½; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 10.02; Amst. ——; Parijs —; Goud 5¼; Zilver 1½; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 9 April. 3½ pc. Pr. Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 106.

HAMBURG, 9 April. Spanje 1¼ pc. 37⅞; id. 3 pc. 23⅝; Rusl. 5 pc. 100⅝; 3 pc. Mexikanen 13¼; 5 pc. Sardinië 90, Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—; Weenen —.—.

FRANKFORT, 9 April. 5 pc. Met. 85¾; 1 pc. Spanje binnenl. 25$\frac{3}{16}$; id. 3 pc. 40½; Wissel op Londen 3/m 120⅛; Parijs 94⅝, Weenen 118⅝; Amsterdam —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		8 APRIL 4½ u. gebl.	9 APRIL 4½ u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63½	63$\frac{7}{16}$	a	63⅝	63$\frac{7}{16}$
Dito Dito	3 »	76⅝	76⅝	»		
Dito Dito	4 »	93$\frac{13}{16}$	93½	»	93¾	
O. I. Leening 1844	4 »	93$\frac{11}{16}$	93¼	»	93½	
Amortisatie	3½ »	90⅛	90	»		
Handel-Maatschappij	4½ »			»		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ »		99½	»		
Dito Hollandsche dito				»		
Obligatiën	4½ »			»		
Maatschappij van Weld.	4 »		75½	»		
Aand. Ned. Bank	»			»		
België, Certifikaten	4½ »			»		
Dito *Rothschild*	2½ »	51¾		»		
Frankrijk, Obligatiën	3 »			»		
Spanje, Onbep. Stukken	1¼ »	25	24⅞	»	25	25
Nieuwe	3 »	45⅝		»		
Binnenlandsche	3 »	40⅛	40¼	»	40⅜	40$\frac{5}{16}$
Cert. Coup. Sp. Com.		5$\frac{11}{16}$	5⅝	»		
Amortisabie Schuld		7$\frac{5}{16}$	7¼	»	7$\frac{5}{16}$	
Portugal, te Londen	3 »	45⅞	45$\frac{11}{16}$	»	45$\frac{15}{16}$	45¾
Dito Uitgestelde				»		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 »	102¼	102	»	102¼	102
Dito A°. 1828—1829	5 »	101½	101⅝	»	101½	
Negot. 1831 en 1833	5 »		88⅝	»	88¾	
Nieuwe Engelsche	4½ »	93½		»		
Negot. 1840	4 »	81⅞	81⅝	»	81¾	
Dito *Stieglitz*	4	81$\frac{7}{16}$	81½	»		
Dito Nieuwe	4 »			»		
Certifikaten te Hamburg	5 »		89½	»		
Inschr. op 't Grootboek	6 »			»		
Dito Certifikaten	6 »	63⅝	63½	»		
Polen, Obligatiën	4 »	77⅛	77⅛	»	77¼	
Aandeelen 1835		154	153½	»	154½	
Oostenrijk, Metalliek	5 »	81½	81$\frac{5}{16}$	»	81$\frac{9}{16}$	81⅝
Dito Nationale	5 »	82⅜	82$\frac{5}{16}$	»	82$\frac{9}{16}$	82$\frac{5}{16}$
Dito 1847	2½ »	41$\frac{15}{16}$	41¾	»	41⅞	41$\frac{15}{16}$
Dito 1851 en 1852	2½ »	41$\frac{15}{16}$	41¾	»	41⅞	41$\frac{15}{16}$
Dito Nieuwe	5 »	86$\frac{13}{16}$	86½	»	86¾	86½
Dito 1854	5 »	86$\frac{13}{16}$	86½	»	86¾	86½
Weener Bank	5 »			»		
Dito	4 »			»		
Aand. met Loting fl. 250	f			»		
Nieuwe dito 1854			326	»	328	326
Pruiss. Aand. 1854	3½ »		201	»		
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	»	1⅝	1$\frac{9}{16}$	»	1$\frac{15}{16}$	
Dito Orig.		1¼	1	»	1⅜	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 »		105$\frac{13}{16}$	»		
Sardinië, te Londen	5 »			»		
Denemarken, dito	3 »			»		
Louisiana, te Londen	5 »			»		
Brazilië	5 »	98⅞		»		
Dito 1843	5 »	97¼		»		
Mexiko, te Londen £ 100	3 »	22$\frac{1}{16}$	21⅞	»	22$\frac{5}{16}$	22$\frac{1}{16}$
Dito Onbepaalde	3 »	22$\frac{1}{16}$	21⅞	»	22$\frac{5}{16}$	22$\frac{1}{16}$
Peru	4½ »		77¾	»		
Grenada, dito à £ 100	2½ »	21⅝	21⅝	»	21$\frac{9}{16}$	21⅜
Dito Uitgestelde		7⅝	7$\frac{15}{16}$	»	8	
Ecuador		3$\frac{15}{16}$	3$\frac{15}{16}$	»		
Venezuela, te Londen	4¼ »	30¼	29½	»		
Dito Uitgestelde	1½ »	13⅝	13⅝	»	13$\frac{7}{16}$	
Grieken, Bl. à £ 100	5 »	5⅝	5½	»	5⅝	

N. 5 pc. Stiegl. 90, ⅛, 90; O. 89½, ⅝; Cred. ƒ225, 230; Gren. onb. 21⅝, $\frac{9}{16}$, ⅝; Ecuad. onb. 3$\frac{15}{16}$; N. 15¼, ¼; O. B. A. ƒ1340; Grieken onb. 5½, ⅝; Landw. 5½, ¼.

Binnenl. fondsen waren bij geringen omzet nagenoeg als gisteren. Spaansche, portug., russ. en oostenr. fondsen prijshoudend. Zuid-amerik. fondsen waren bij uitgebreiden handel tot verbeterde koersen te plaatsen; men zegt dat het dividend der nederlandsche Bank is bepaald op ƒ 98.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt., Prolongatie 4 pCt., Diskonto 4 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 56	Livorno	2/m	ƒ 39⅜
»	zigt	» 56$\frac{11}{16}$	Napels	»	» 87
Bordeaux	2/m.	» 55⅝	Petersburg	»	» 1.79
»	zigt	» 56⅛	Weenen	6/w.	» 84¼
Madrid	3/m.	» 245	Augsburg	»	» 85½
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	» 98⅞
Seville	»	» 242	Hamburg	2/m.	» 35
Bilbao	»	» 242	»	zigt	» 35$\frac{5}{17}$
Lissabon	»	» 41½	Londen	2/m.	» 11,82½
Porto	»	» 41½	»	zigt	» 11,97½
Genua	2/m.	» 46	Rotterdam	»	⅛

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 9 April.

GRAANMARKT.

Witte Tarwe prijshoudend, andere soorten flaauw; 131 ℔ o. b. Pools. ƒ615; 128 ℔ o. b. dito ƒ608; 127 ℔ dito ƒ585; 127 ℔ roodb. dito ƒ545; 128 ℔ o. en n. b. dito ƒ580; 130 ℔ n. Meursche ƒ435; 160/2 ℔ Bovenl. Ris ƒ 475; 124 ℔ n. Vriessche ƒ385.

Inlandsche Rogge ƒ5 lager; buitenlandsche slap en bijna zonder handel; 120 ℔ o. Anclammer ƒ 350; 117 ℔ n. Inlands. ƒ280; 125 ℔ Amerikaans. ƒ345.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd: 121 ℔ Holsteins. ƒ 273; 123 ℔ Amersfoorder ƒ285.

Tegen Vrijdag zijn nog in veiling aangeslagen: 68 Last Rijn Tarwe 123, 124 ℔; 72 Last Zweedsche Rogge 123 ℔.

Raapolie op 6/w. ƒ53½; Vliegend ƒ52; 1°. Mei ek. ƒ49½, ¾, Sept., Oct., Nov. en Dec. ƒ 40¼, ⅜. *Lijnolie* op 6/w. ƒ 35½; Vliegend ƒ 34¼; 1°. Mei ƒ 33⅞, 4; Sept., Oct., Nov. en Dec. ƒ 31½. *Hennepolie* op 6/w. ƒ49½; Vliegend ƒ47.

ANTWERPEN, 9 April. *Koffij* 400 balen Braziel tot gesouteneerde prijzen verkocht.

Granen zonder handel.

Van *Katoen* zijn 34 balen Gorgea ex *Elisabeth Dennison*, en van Messina, Chinaasappelen en Citroenen 882 kn. ex *Eclipse* verkocht.

LONDEN, 8 April. *Suiker* minder geanimeerd en 13000 zak Mauritais en O. I. half verkocht tot vorige prijzen. Zeilend is een lading van 1200 ton Clayed Manilla a 26 s. 6 d. voor Rott. genomen.

Van *Koffij* is de grootste in veiling gebragte Plantation Ceijlon meest verkocht; fijn a fijn ord. 58 a 60 s., loco midd. a midd. van 61 a 64 s. — *Rice* 6 d. p. Cwt. goedkooper. 2000 bg. laag midd. a midd. Bengaal gingen a 9 s. tot 9 s. 6 d., en iets a 10 s. af. 4000 zak Madras zijn opgehouden van 9 s. 6 d. a 10 s. voor middel tot goed pinky.

Thee flaauw.

Talk gevraagd a 41 s. 6 d. voor Y. C. in loco en 48 s. voor einde 1856.

Lijnolie 33 s.; *Palmolie* 36 a 38.

Tin. Engelsch 133.

Hennep onveranderd. St. Petersburger Clean £ 32.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 9 April. Zwanenburg, Albina, Marowijne.

HELVOET, 8 April Börger, Jacob, Batavia, l. v. Brouwershaven.

BROUWERSHAVEN, 9 April. Van Santen, Johanna Christina, Banjoewangie naar Rotterdam. - Jansen, Nova Zembla, Valparaiso naar Rotterdam.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 8 April in lading naar:

Keulen	H. Hoogeweg, de Hoop.
„	H. Kalfs, Colln N°. 17.
Ludwighaven & Manheim	P. Hartman, Eleonora.
Dusseldorp & Neus	J. Hespe, Niederrein N°. 9.
Frankfort	M. Grunewalt, Frankfort N°. 13.
Mainz	W. Huppert, Mainz N°. 7.
Ruhrort	A. Meijer, Mozart.
Duisburg	H. J. Kamp, Vlijt en Hoop.
Urdingen & Ruhort	Th. Hendriks, Vr. Jacoba.

Rijnhoogte	ARNHEM	8 April 0 el 75 duim.
	KEULEN	8 „ 4 vt. 7

Advertentiën.

(1986) Heden overleed alhier na voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der stervenden, mijne dierbare oudste Dochter MARIA THEODORA, in den jeugdigen leeftijd van 19 jaren en ruim 2 maanden.

T. TROMP.

MONTFOORT, 8 April 1856.

De Pillen van Holloway, is een onfeilbaar middel voor alle *lever en maagkwalen*. De dochter van Mejufvrouw V.. D.... V...., te *Helmond*, bevond zich sedert drie jaren in eenen beklagenswaardigen toestand, veroorzaakt door lever en maagkwaal. De moeder beproefde onderscheidene middelen ter genezing, doch alles te vergeefs, en de ziekte nam zelfs trapsgewijze toe. Nu omtrent een paar maanden geleden, begon zij de zieke, de pillen van Holloway toe te dienen, het voorschrift stiptelijk opgvolgende, en thans is dezelve volmaakt hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à ƒ0.80, ƒ1.85; ƒ3.00, ƒ6.75, ƒ13.50, ƒ20,50.

Potjes Zalf à ƒ0.80, ƒ1.85, ƒ3.00, ƒ7.05, ƒ13.85, ƒ22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtschestraat, N°. 22 te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depothouder te *Utrecht* en bij J. STRAATMAN, hoofd-depothouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *holloway's Etablishment.* (1958.

(1985) Een **R. K. Organist** van middelmatige bekwaamheid, genegen zijnde om op Zon- en Feestdagen, alsmede bij voorkomende gelegenheden door de week, bij de Godsdienstoefeningen in de R. K. Kerk te Buitenveldert, aan den Amsterdamschen Weg, als **verbonden Organist** het Orgel te bespelen, tegen een onderling te bepalen jaarlijksch Salaris, gelieve zich ten spoedigste persoonlijk te vervoegen ten huize van den Pastoor der voornoemde gemeente.

MAGASIN DE PARIS

A. PERRIN EN C^IE.

Oude Leliestraat (*Amsterdam*) bij de Heerengracht.

Magazijn en *Fabriek* van ronde en platte, groene, gouden en zilveren *Altaar*-Bouquetten voor *Roomsche* Kerken. Slingers voor Waskaarsen, Leliën, Couronnes, Rooseboomen, Dalias, Camelias, Cactussen, Immortellen en andere Kransen. Guirlandes voor Strooisters en Jongejufvrouwen die de eerste communie doen.

Volgens de *Parijsche Modellen* zullen de bloemen enveeren van dit saizoen, meer dan ooit worden gedragen. Wij zijn dan ook in staat aan *Winkeliers*, *Modewerksters* en *Partikulieren* een assortiment aan te bieden, van de minste tot de fijnste soorten, zoo groot als nooit is gezien, bestaande in *Batist*, *Stroo*, *Krip*, *Gaas*, **Bloemen** voor Hoeden, Mutsen en om te Kappen, voor Vazen, Manden en Jardinières, Kinderkransjes, Bruidskapsels, *Panaches*, *Marabouts*, Struis- en Fantaisieveeren.

Onze prijzen verschillen bijna niets van de *Parijsche Prijzen*, terwijl *Winkeliers* buiten de stad het groote voordeel genieten bloemen ter *bezigtiging* te ontvangen, zoo dikwijls en voor zoo veel en zoo weinig als zulks verlangd wordt.

Assortiment van al wat noodig is om Bloemen te maken. *Repareert* beschadigde Vaasbouquetten.

Alle soorten van Stoffen voor Kleedjes, Mantels enz. worden volgens de mode *uitgeslagen*. (1984)

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN en J. S. DE HAAS, is van de pers gekomen:

DE GEBRUIKEN EN PLEGTIGHEDEN

DER

Roomsch Katholieke Kerk,

Met Geschiedkundige Aanteekeningen, ten dienste der Katholieke Jeugd. Vrij naar het Hoogduitsch, van

JOZEF ANTONY,

Hoogleeraar te Munster,

door H. J. SONJEE, R. C. Pastoor te Noordwijk.

Tweede herziene druk.

Prijs 25 Cents.

De Uitgevers hebben den prijs van dezen 2den druk van dit voor de Jeugd zoo nuttig werkje 10 cents lager gesteld dan den eersten druk, om het boekje, dat door vele Heeren Geestelijken wordt aangeprezen, meer algemeen te verspreiden.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en wordt met succes gedebiteerd:

DE TWEEDE DRUK VAN

DE ROOMSCH-KATHOLIJKE KERK

EN

DE HERVORMING,

IN BRIEVEN,

DOOR EENEN

ROOMSCH-KATHOLIJKEN LEEK,

NAAR AANLEIDING VAN DE GESCHRIFTEN

VAN

Dr. CAPADOSE, A. FRENTROP,

Prof. J. C. H. MURÉ EN Dr. J. C. ZAALBERG.

TWEEDE BRIEF.

Beginsel van het Katholicismus, van het Protestantismus. Geloofs-bronnen.

Prijs 20 Cents.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.